

DARURI POTRIVITE

Bună seara, prieteni. Am sosit puțin mai înainte și m-am gândit că voi veni doar până aici și voi ura tuturor „Sărbători fericite”, deoarece n-am știut că voi avea marea prioritate de a vă vorbi din Cuvântul lui Dumnezeu. Fratele Neville m-a rugat să vorbesc, dar eu am vorbit deja în Phoenix, Tucson și în alte locuri despre teme legate de Crăciun. Au fost mesaje obișnuite de Crăciun, iar în seara aceasta, m-am gândit să vorbesc despre ceva ce Domnul mi-a rânduit nu demult, când eram în Colorado.

M-am gândit asupra unor lucruri pentru timpul Crăciunului și mi-am notat cinci sau șase texte biblice și câteva notițe. Cred că și fratele Neville și alți predicatori fac lucrul acesta. Vi se pare că este Ceva ce vă vorbește, iar voi o notați. Apoi mai așteptați puțin și scrieți din nou. Eu îmi notez întotdeauna într-un carnețel, iar uneori când sunt chemat să vorbesc, mă uit în el și îmi zic: „Ce mi s-a spus aici?” Fac aceasta când sunt chemat pe neașteptate. Voi știți că atunci când eram mai tânăr puteam să-mi amintesc imediat ceva anume, dar acum... totuși, în urmă cu vreo zece zile am fost într-un loc și acolo am primit textul, iar Ceva îmi spunea că este aici și așa se desfășoară.

Tu știi, frate Heggbotham, că de când am lăsat în urmă câteva pietre de hotar și am trecut peste câteva râuri, nu se mai întâmplă la fel, deoarece sunt înaintat pe calea aceasta, și așa cum a spus fratele Neville, „Noi ne apropiem tot mai mult de Casă.”

Este bine să fii din nou acasă. Eu am venit deși a nins foarte mult și am auzit despre multe accidente care au avut loc și în care au murit o mulțime de oameni. Gândiți-vă numai câți americani vor muri începând din seara aceasta până la Anul nou în accidente. Chiar și unii dintre cei ce suntem în seara aceasta aici, putem fi printre ei, așa că depinde de noi cum stăm înaintea lui Dumnezeu. Cum a spus și fratele, aceasta este o națiune tristă. Steagul nostru a fluturat timp de treizeci de zile la jumătatea catargului și totul de întâmplă numai din cauza păcatelor

oamenilor care nu acceptă calea și lucrarea lui Dumnezeu.

De ce nu putem acționa într-un mod frățesc, chiar dacă nu suntem de acord cu cineva? Vedeți, dacă Hristos este în inimă, nu mai contează că nu sunteți de acord cu un om, oricum îl iubiți și îl stimați. De multe ori eu nu sunt de acord cu oamenii, dar nu a fost încă nici unul din cei cu care nu am fost una, pe care să nu-l fi îmbrățișat, să nu-l fi prețuit și pe care să nu-l fi numit fratele meu, încercând să-l ajut cum am putut eu mai bine. Poate că nu sunt de acord cu el pentru că nu credem același lucru, dar pot să-i prezint punctul meu de vedere și el pe al lui, iar la sfârșit le împreunăm, pieptănăm totul și vedem ce rezultă. Noi nu ar trebui să ne enervăm, nici să vrem să rănim pe cineva sau chiar să ne distrugem unii pe alții, ci întotdeauna ar trebui să încercăm să zidim.

Aici este un aer rece și curent, nu-i așa? Când am părăsit Tucsonul erau 22° C, iar după apusul soarelui și după ce s-a întunecat mai erau încă 20°C, dar când am ajuns aici am început să tremur. A trebuit să mă obișnuiesc mai întâi cu toate drumurile înzăpezite, apoi cu temperatura de sub 0°C, cu gheața și cu toate celelalte. Este interesant cum putem să ne obișnuim așa de repede cu aceste schimbări de climă.

După ce v-am părăsit ultima dată, abia am supraviețuit din cauză că am făcut o puternică infecție nazală. Cauza este că îmbătrânesc și devin tot mai sensibil, deși sunt născut și am crescut aici. Vedeți, cât timp ești tânăr, ai ceva de apărare, dar când îmbătrânești, observi că nu mai este. A fost acolo, dar după aceea nu mai este. S-a întâmplat ceva, așa că nu vă mai puteți apăra ca atunci când erați mai tineri. Astfel, am observat că clima caldă îl ajută puțin pe un bărbat bătrân.

Îmi amintesc că pe vremea când eram doar un copil de șapte, opt, zece, doisprezece ani, am coborât pe unde este acum autostrada, încălțat cu o pereche de teniși rupți, prin care-mi ieșeau degetele afară, deși erau 10-12° sub zero. Acolo nu era ca pe stradă, ci trebuia să umbli pe zăpadă, iar în vremea aceea nu treceau

multe mașini, ci doar din când în când se vedeau urmele vreunei căruțe. Altă dată am trecut pe acolo având pe mine doar o haină veche încheiată numai cu un ac de siguranță și fără cămașă pe mine. Eram ud până la genunchi, dar am mers mai departe fără să dau vreo atenție acestui lucru, și nu am răcit, dar aceasta a fost cu vreo 40-45 de ani în urmă. Acum însă, sunt mai slăbit pentru că am multe mile pe kilometraj. Voi știți cum este, căci nu mai avem aceeași rezistență ca înainte.

L-am văzut pe fratele Capps ridicându-și capul. Tu ești prea tânăr încă pentru a-ți face griji din pricina aceasta; așteaptă însă până vei ajunge ca mine. O, câte gânduri vei avea din cauza aceasta. Noi slăbim...

Vreau să vă spun că am avut un timp minunat în Domnul și că El ne-a binecuvântat minunat, motiv pentru care-l sunt foarte recunoscător. Acum am revenit aici, iar dacă va fi cu voia Domnului și dacă fratele Neville va fi de acord, aș dori ca duminica viitoare să fiu aici la slujba de dimineață, iar seara să avem un serviciu de vindecare. Pentru duminică dimineața am un mesaj important, pe care aș vrea să-l aduc dacă va fi cu voia Domnului. Eu nu m-am adâncit în legătură cu această temă, ci am citit doar textele, dar aș vrea ca duminică dimineața să aduc ceva la exprimare, ceva ce cred că vă va fi de folos.

Acum trebuie să merg pe câmpul Evangheliei, așa că aproape în fiecare zi mă aflu undeva. Dacă nu greșesc, Billy mi-a spus că după planificare, în aprilie voi avea două sau treizile în care pot veni aici, după care voi pleca la Tucson. Înseamnă că abia anul viitor în octombrie sau noiembrie voi mai putea reveni în regiunea aceasta, după ce mă voi întoarce de peste ocean.

Mai sunt doar trei zile până la Crăciun, așa că marți este ajunul. Nu este îngrozitor să vezi că ziua aceasta mare de sărbătoare începe așa cum putem vedea cu toții? Este foarte trist să vezi că oamenii se gândesc numai la moș Crăciun și la iepurași, aceste lucruri îndepărtând adevărata importanță a Crăciunului.

Când am venit înapoi pe drum, soția spunea că a ascultat la radio și a auzit

interviul dat de un astronom, care vorbea despre o părere pe care am auzit-o cu ani în urmă, pe vremea când eram paznic de vânătoare în Indiana. Astfel, astronomii susțin că alinierea planetelor este un fenomen natural, care se repetă la opt sute de ani. Atunci, Saturn, Jupiter și... am uitat cum se numește cealaltă planetă, se aliniază. Unele stele se mișcă cu o viteză foarte mare, astfel încât se întâlnesc pe orbită, iar de pe pământ se văd într-o singură linie. Și astronomul acesta încerca să explice că acesta este într-adevăr un eveniment natural, dar eu nu sunt de acord cu el, ci cred că a fost un eveniment supranatural făcut de Dumnezeu, pentru că fiind supranatural, El face numai lucruri supranaturale.

Eu mi-am privit notițele și știu că acest eveniment a avut loc în aprilie. Dacă va fi cu voia Domnului să mai trăiesc până atunci, voi avea cincizeci și cinci de ani. Când privesc în urmă, la viața mea trecută, mă întreb unde a rămas timpul de la primele sărbători de Crăciun, când noi copiii ne agățam ciorapii, iar mama pune în ei o portocală sau două sau trei bucăți de zahăr. Pentru noi era cu adevărat un Crăciun minunat. Voi știți că copiii se bucură pentru cadouri, iar noi am putut observa că acum Crăciunul se sărbătorește mai ales pentru copii, care se bucură cel mai mult de el. Da, astăzi el este pentru copii, dar în realitate ar trebui să fie pentru părinți, iar ei ar trebui să-i învețe ce înseamnă cu adevărat sărbătoarea Crăciunului.

Eu nu cred că Hristos s-a născut în 25 decembrie, deoarece în Iudeea este mai frig decât aici la noi. Și dacă era atât de frig, cum era posibil ca păstorii să fie cu turmele pe câmp și cum ar fi putut avea loc recensământul poporului? Maria a trebuit să vină de departe până la Betleemul din Iudeea, iar eu nu cred că ea ar fi putut face aceasta în timpul iernii. Eu cred că ea și Iosif au venit din Nazaret, dar nu cred că au făcut-o iarna, pentru că nu era posibil așa ceva. Astfel, sunt convins că Hristos s-a născut primăvara, căci El a fost un Miel din toate punctele de vedere. Priviți numai: El a fost născut într-un grajd și nu într-o casă. Apoi, când L-au dus la cruce, din câte știm, nu El i-a călăuzit pe ei, ci ei L-au dus pe El acolo. Ați știut că un miel sau o oaie trebuie să fie conduși la abator? Oaia nu merge singură acolo, ci trebuie condusă, iar de obicei este folosit un țap pentru a face aceasta. Abatoarele au de obicei un țap, iar acesta merge până în locul în care trebuie sacrificate oile, iar când ajunge acolo refuză să meargă mai departe și sare într-o parte. O, dar să vedeți timpul când trebuie sacrificat țapul! Atunci el țipă și se

Împotrivește, dar nu puteți să-l învinuiți pentru aceasta.

Totuși vreau să rămân la ideea noastră, că oile trebuie conduse, iar El a fost condus spre tăiere. Ei L-au condus pentru că era un Miel. Vedeți? Eu cred că totul se potrivește cu natura, iar mieii se nasc în martie, aprilie, dar nu mai târziu de luna mai. Acesta este motivul pentru care cred că El S-a născut într-una din aceste două luni.

Dar când biserica creștină s-a unit cu Roma, la Conciliul de la Niceea, iar națiunea romană a acceptat creștinismul, au făcut din el o religie universală. Ei au creat o religie universală rugându-se și zeilor. Astfel, au avut și un zeu al soarelui.

În perioada 21-25 decembrie, soarele are aproape aceeași orbită. Cum se numește aceasta? Am crezut că știu, dar în clipa aceasta nu-mi mai amintesc. Este vorba de perioada 21-25 decembrie, dar am uitat cum se numește. (Cineva spune: „Eclipsă de soare”). Nu, căci eclipsa de soare are loc atunci când luna acoperă soarele. Îmi este pe limbă, dar nu pot spune cum se numește. Este un timp când soarele stă pe loc, acesta fiind numit ziua de naștere a zeului soare. În perioada aceea aveau loc și jocurile festive, adică între 21-25 decembrie (solstițiul de iarnă).

Apoi Roma a luat această sărbătoare păgână și a adus-o în creștinătate, zicând: „Vom sărbători aceeași sărbătoare, dar vom face din ea ziua nașterii Fiului lui Dumnezeu.” Vedeți, mai întâi la 25 decembrie se sărbătorea ziua de naștere a zeului soare Apollo, apoi a fost schimbată în ziua de naștere a Fiului lui Dumnezeu. Care este diferența? Vedeți, dacă am sărbători în iulie și august, sau indiferent când, aici este vorba despre închinare și de amintirea faptului că Dumnezeu ne-a dat în inimi nădejdea pe care o purtăm acum.

Voi spuneți: „Toți ceilalți îl au și-l sărbătoresc pe moș Crăciun. Nu putem s-o facem și noi?” Nu! Nu! Acest eveniment nu este o sărbătoare păgână, ci un ceas sfânt, pentru că dacă n-ar fi existat Crăciunul, n-ar fi fost nici învierea; dacă n-ar fi existat Crăciunul, pentru credincios n-ar exista nici dragoste, nici pace și nici veșnicia.

„Bine”, ziceți voi, „dar cum este cu restul lumii?” Vedeți, fulgerul care brăzdează cerul înnoarat și întunecat, arată că în timpul întunericului poate fi și lumină. La fel este cu luminile care luminează în seara aceasta: dovedesc că în timpul întunericului poate fi și lumină. Când luminează lumina cel mai tare? În întuneric. Dacă aprindeți lumina ziua când strălucește soarele, aproape că nici nu observați că este aprinsă, dar chiar și o luminiță mică va străluci tare în timpul întunericului.

Și chiar acum domnește întunericul, în care fiecare creștin ar trebui să fie o mărturie vie despre Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care este în el; nu despre un copil născut la Crăciun, care s-a plimbat prin pădure, și nici despre un pom oarecare ce luminează seara, căci toate acestea sunt doar povești inventate de oameni, fără nici o bază biblică, ci despre Isus Hristos. Noi credem Cuvântul făgăduit cu privire la Mesia care urma să vină și care S-a născut într-o „noapte sfântă” în urmă cu două mii de ani. Aceasta credem noi.

În seara aceasta voi predica într-un alt fel, deoarece cred că predicatorul vostru a predicat deja despre tema aceasta, iar miercuri seara o va face din nou. Știu că el a renunțat la ceea ce voia să vă spună astăzi, pentru a-mi face mie loc pe platformă, dar aș dori să vină în față căci mi-ar face plăcere să-l ascult.

Înainte de a continua, haideți să ne plecăm capetele pentru o rugăciune.

Tată ceresc, momentul acesta în care ne gândim asupra unor lucruri din Scriptură, este măreț și sfânt, căci oriunde am deschide în Vechiul Testament, se vorbește despre ziua în care Dumnezeu Îl va trimite pe Fiul Său.

O, cum și-au pus prorocii timpul lor la dispoziție pentru a duce proorociile Cuvântului lui Dumnezeu! Ei au prorocit în zilele lor și au spus mai dinainte lucrurile care se vor întâmpla, iar noi putem vedea că în noaptea aceea, în Betleem, au fost cuprinse toate lucrurile, *„deoarece Dumnezeu a iubit atât de mult lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu.”* O, noi Îți mulțumim pentru aceasta!

Doamne, în seara aceasta venim în liniște pentru a vorbi despre Cuvântul Tău, iar pentru că El este atât de sfânt, dorim să vorbim mai întâi cu Tine, și Te rugăm să ne deschizi mintea pentru a-L cuprinde. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Acum aș vrea să citesc din Scriptură, și anume din **Matei capitolul 2**, în timp ce voi deschide și la **Ioan 3.16**.

Cu câteva seri în urmă am vorbit la Phoenix, iar dacă ascultați benzile aș vrea să fiți atenți la predica: „De ce a trebuit să vină Isus la Betleem?” De ce a trebuit să facă El aceasta? Tabloul despre David, care și-a ridicat tabăra acolo sus pe munte și a așteptat, în timp ce armata filistenilor se înarma pentru luptă, l-am comparat cu timpul de astăzi și am găsit ce înseamnă cuvântul „Betleem”.

Betleemul nostru este Isus Hristos. Eu pot dovedi că toți cei care s-au născut din Dumnezeu, sunt născuți în Betleem, pentru că Hristos este Betleem. El a fost Pâinea vieții. „B-e-t-h” înseamnă „casă”, „El” este „Dumnezeu” iar „l-e-h-e-m” înseamnă „pâine”. Deci, „Casa pâinii lui Dumnezeu”. Isus Hristos a fost „Casa pâinii lui Dumnezeu”, Pâinea vieții veșnice. Fiecare om care a fost născut în Hristos, este născut în Betleem, adică în „Casa pâinii lui Dumnezeu”, iar bisericile de astăzi s-au unit și au format o tabără, ca filistenii, pentru a ține poporul departe.

Bărbații aceia au știut că David era uns și că într-o zi va deveni împărat, chiar dacă în vremea aceea era un fugar pentru oameni. Împreună cu el erau doar bărbați curajoși și gândiți-vă că aproape toți erau dintre păgâni. Acesta este un exemplu minunat pentru timpul acesta. Unul dintre acei bărbați a fost atât de viteaz încât într-o singură zi a ucis cu sulița sa, opt mii de bărbați. Un altul era într-un câmp cu linte când poporul a fugit dinaintea filistenilor. Toți au fugit, așa că a rămas singur și i-a bătut pe toți până i-au obosit brațele. Altul, pe când a căzut zăpada a coborât în groapă și a ucis cu mâna goală un leu. Apoi, când a alergat după el un egiptean înarmat cu o suliță lungă, el s-a dus împotriva lui cu un toiag, i-a smuls sulița din mână și l-a omorât cu ea pe el și încă trei sute de bărbați. Vedeți, toți au fost bărbați mari!

Odată, David a strigat: „*Oh, dac-aș mai putea bea odată din izvorul acela!*” Se referea la izvorul unde ducea el odinioară oile la apă. Atunci acești bărbați și-au scos săbiile, au luptat 15 mile și i-au adus apă. Când a văzut aceasta, David a spus: „*Departa de mine, Doamne, să fac lucrul acesta!*” și a vărsat-o pe pământ ca jertfă de băutură pentru Domnul.

Ce simbol minunat pentru același lucru din Ioan 3.16:

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu...”

Ce a făcut Hristos? Viața pe care o avea El pentru a trăi veșnic, a lăsat-o să curgă din venele Sale pe pământ. Da, Viața Lui a fost vărsată pentru noi pe pământ, ca jertfă pentru păcat. Și eu știu că și astăzi mai există printre neamuri bărbați mari, viteji, care iau sabia și își croiesc cale ca să aducă o înghițitură de apă proaspătă pentru Hristos, David al nostru, lucru care astăzi este foarte ne-popular. Dar noi știm că David al nostru va veni cu putere, va zdrobi toate națiunile sub picioarele Sale și le va conduce cu un toiag de fier. Acesta este motivul pentru care bărbații cu adevărat viteji stau cu Cuvântul lui Dumnezeu și se luptă fără frică și în stânga și în dreapta.

Să citim acum din **Matei 2.1-12**:

„După ce S-a născut Isus în Betleemul din Iudeea, în zilele împăratului Irod, iată că au venit niște magi din Răsărit la Ierusalim.

Și au întrebat: „Unde este Împăratul de curând născut al Iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în Răsărit, și am venit să ne închinăm Lui.”

Când a auzit împăratul Irod acest lucru, s-a tulburat mult, și tot Ierusalimul s-a tulburat împreună cu el.

A adunat pe toți preoții cei mai de seamă și pe cărturarii norodului, și a căutat să afle de la ei unde trebuie să se nască Hristosul.

„În Betleemul din Iudeea”, i-au răspuns ei, „căci iată ce a fost scris prin proorocul:

„Și tu, Betleeme, țara lui Iuda, nu ești nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieși o Căpetenie, care va fi Păstorul poporului Meu Israel.”

Atunci Irod a chemat în ascuns pe magi și a aflat întocmai de la ei vremea în care se arătase steaua.

Apoi i-a trimis la Betleem, și le-a zis: „Duceți-vă și cercetați cu deamănuntul despre Prunc; și când îl veți găsi, dați-mi și mie de știre, ca să vin și eu să mă închin Lui.”

După ce l-au ascultat pe împărat, magii au plecat. Și iată că steaua pe care o văzuseră în Răsărit, mergea înaintea lor, până ce a venit și s-a oprit deasupra locului unde era Pruncul.

Când au văzut ei steaua, n-au mai putut de bucurie.

Au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, s-au aruncat cu fața la pământ și l s-au închinat; apoi și-au deschis vistierile și l-au adus daruri: aur, smirnă și tămâie.

În urmă, au fost înștiințați de Dumnezeu în vis să nu mai dea pe la Irod, și s-au întors în țara lor pe un alt drum.”

Este foarte ciudat cum a vorbit Dumnezeu aici. De fapt, El le vorbește oamenilor și prin vise, și în cazul acesta s-a folosit chiar de calea aceasta.

Dacă un vis este tălmăcit corect, se aseamănă cu o vedenie, iar Dumnezeu a folosit de la început această cale în Vechiul Testament și apoi în toate epocile, iar pentru zilele din urmă a făgăduit că o va face din nou.

Oamenii pot mânca prea mult seara și apoi să aibă coșmaruri. Acestea nu sunt visuri duhovnicești și nu au nici un fel de ecou în voi, chiar dacă s-ar putea ca unele să fie adevărate. Dar există și visuri cu adevărat duhovnicești. Noi, cei din locul acesta, știm că Dumnezeu le dă oamenilor vise care se tălmăcesc și se împlinesc dovedind că sunt adevărate. Cu toate acestea, visele sunt o cale secundară.

Aceasta s-a întâmplat pentru că în timpul acela în țară nu existau proroci pentru a tălmăci visul. Nu au fost proroci ca Iosif, Daniel și alți proroci din vechime, care le-ar fi putut tălmăci. Evreii nu mai avuseseră de patru sute de ani un proroc, iar Dumnezeu s-a folosit de un vis pentru binele Fiului Său. Din pricina aceasta a folosit această cale.

El i-a vorbit lui Iosif, care era un bărbat neprihănit și care se hotărâse să se despartă de Maria fără să atragă atenția oamenilor. Fără îndoială că ea îi povestise despre vizita îngerului Gavril și despre ceea ce-i spusese el, dar când a observat că este însărcinată, acest lucru i s-a părut neobișnuit pentru că era ceva deosebit.

Aici este și astăzi cauza. Dumnezeu face lucrurile într-un mod atât de neobișnuit, încât nici chiar oamenii neprihăniți nu le pot vedea.

Iosif nu putea înțelege pentru că era prea neobișnuit. El era un om bun și neprihănit, dar totul era prea ciudat. Se spune că atunci când s-a logodit cu Maria, Iosif avea cam 40-45 de ani, dar aici observăm ceva ce nu s-a mai întâmplat

niciodată: o fecioară era logodită cu un bărbat și deși nu avuseseră nici o legătură, ea urma să devină mamă. Acest lucru era atât neobișnuit, încât Iosif a hotărât s-o părăsească, dar în momentul hotărâtor Dumnezeu l-a trimis pe îngerul Său, care i-a apărut într-un vis și i-a spus:

„Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe nevastă-ta Maria, căci ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt.” (Matei 1.20).

Ce credință nou-născută a avut Iosif după ce s-a trezit! Nu a avut nevoie de nici o tălmăcire pentru că visul nu a fost în simboluri, ci i s-a spus clar: *„Nu te teme să iei la tine pe nevastă-ta Maria, căci ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt.”* Pentru că nu existau proroci care să dea tălmăcirea, Dumnezeu a dat totul clar pentru ca Iosif să înțeleagă fără nici o greutate. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a ales o metodă secundară.

Ce învățăm din aceasta, înainte de a trece la textul nostru? Că Dumnezeu poate folosi fiecare domeniu din noi, cu condiția să-i fie predat Lui. El poate folosi mintea noastră, visele noastre, subconștientul nostru, conștiința noastră, limba, cântecele din ochii noștri. Tot ce avem poate fi folosit de Dumnezeu, dacă Îi suntem predați Lui. El se va folosi de fiecare parte din noi, dacă este sfințită, pentru scopul și chemarea Lui.

În seara aceasta voi vorbi despre daruri și doresc să-mi numesc predica: „Darurile lui Dumnezeu își găsesc întotdeauna locul lor.” Darurile lui Dumnezeu sunt respinse întotdeauna, dar cu toate acestea ele își găsesc locul.

Observați darurile care l-au fost aduse de acei înțelepți.

Astăzi se face schimb de cadouri. Fiecare trebuie să primească un cadou, de aceea încearcă să afle ce primește de la celălalt, ca să-i poată da un dar de aceeași valoare. Dacă nu este așa, crede că se poate revanșa la anul nou. Fiecare se

gândește, este îngrijorat și merge prin magazine. Chiar și milionarii se gândesc cum să facă compensarea, dar toate aceste lucruri sunt pe dos. Ce are a face Crăciunul cu cadourile?

Există un singur dar pe care poți să-l dai, și acesta este: pe tine însuți. Predați-vă lui Dumnezeu, căci El v-a dat deja Darul Lui. Acesta este singurul dar pe care vi-l cere El.

Biblia amintește adesea nume, dar noi nu mai dăm atenție acestui lucru. Voi m-ați auzit spunând adesea că nu-mi place numele „Ricky”, deși unii părinți îl dau copiilor lor. Acesta este un nume îngrozitor și voi nu aveți voie să-l numiți așa. Dacă aveți un copil pe care-l chema Ricky, schimbați-i numele, pentru că acest nume înseamnă „șoarece”, și numele pe care i-l dați se va impregna în el.

Nu demult a fost aici o doamnă cu fiul ei care se numea Ricky, James Ricky. Îi pusese numele acesta pentru că era un nume popular, dar eu i-am spus: „Schimbă-i numele”.

Văd aici niște bunici care au un nepot micuț și drăguț. Celălalt se numește Ricky, iar felul lui de a fi este exact cum îi este numele. Acesta este motivul pentru care le-am spus bunicilor: „Mama să schimbe numele băiatului. Schimbați-i numele și veți vedea ce se va întâmpla atunci cu el.” Vedeți, voi nu vreți să credeți că numele are vreo importanță, deoarece vi se pare că știți totul, dar nu este așa. Dacă numele nu are nici o importanță, de ce câtă vreme numele lui a fost Iacov, a fost un om înșelător? Dar de îndată ce s-a luptat cu Domnul o noapte întreagă, numele pe care l-a primit a fost „Israel” adică „un prinț al lui Dumnezeu”, căci aceasta era. De ce a trebuit ca Avram să fie numit Avraam, înainte de nașterea fiului făgăduit? De ce și Sarai, a fost numită Sara înainte de acest eveniment? Sau Pavel; noi știm că înainte s-a numit Saul, dar după ce s-a întâlnit cu Isus, numele lui a fost schimbat din Saul în „Pavel”. Numele lui Simon a fost schimbat în „Petru”, ceea ce înseamnă „piatră mică”.

Vedeți, toate numele au fost schimbate pentru că este important cum vă numiți. Nu vreau să mai vorbesc acum despre aceasta, pentru că vom vedea duminică seara cum se formează un cuvânt, dar am vrut să vedeți că acest lucru este adevărat. Fiți atenți la ceea ce face Dumnezeu!

Ce ciudat ni se pare în seara aceasta faptul că acești bărbați însemnați, înțelepți și învățați au venit din Răsărit, tocmai din Babilon. Ei n-au ajuns într-o noapte la Betleem ci a făcut o călătorie lungă de circa doi ani, așa încât nu au găsit un prunc nou-născut în grajd, ci un copil mic. Dovada este faptul că Irod a poruncit să fie uciși toți copiii până la doi ani. El a știut că nu este vorba de un nou-născut, de aceea a poruncit să fie uciși toți copiii mici. Prin aceasta voia să fie sigur că se va număra și El printre ei.

Matei 2.16-18: „Atunci Irod, când a văzut că fusese înșelat de magi, s-a mâniat foarte tare și a trimis să omoare pe toți pruncii de parte bărbătească, de la doi ani în jos, care erau în Betleem și în toate împrejurimile lui, potrivit cu vremea pe care o aflase întocmai de la magi.

Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin prorocul Ieremia, care zice:

„Un țipăt s-a auzit în Rama, plângere și bocet mult: Rahela își jelea copiii și nu mai voia să fie mângâiată, pentru că ei nu mai erau.”

El a aflat timpul, pentru că nu voia să-i omoare pe toți, dar dorea ca și El să fie printre cei uciși, de aceea a spus: „Copilul este de circa doi ani, de aceea ucideți-i pe toți copiii de la doi ani în jos.” Prin aceasta s-a împlinit ceea ce spusese prorocul: „Un țipăt se aude în Rama, plângere și bocet mult: Rahela își jelea copiii și nu voia să fie mângâiată, pentru că ei nu mai erau.”

Ați observat că acești bărbați înțelepți se aflau în Babilon când au văzut steaua Lui? Ei au spus: „Am văzut steaua Lui în răsărit și am venit să I ne închinăm.”

(Matei 2.2b). Deci ei au venit din răsărit, unde au văzut steaua, și au călătorit spre India. Ei au mers de-a lungul fluviului și au trecut peste munți și văi până au ajuns în Betleem, unde au găsit Pruncul. Gândiți-vă că Iosif și ceilalți au rămas acolo, apoi s-au dus în Nazaret unde au crescut copilul.

Noi putem vedea că acești astrologi care studiau stelele, au recunoscut că se întâmplă ceva deosebit atunci când au văzut acea lumină cerească tainică. Ei au știut că Mesia, Domnul cerului și al pământului, urma să fie născut, și au venit să-L vadă pentru că au recunoscut că Dumnezeu va fi învelit într-o ființă umană, acest lucru reieșind din mărturia lor.

Voi știți că și viața voastră vorbește mai tare decât cuvintele voastre. Astfel, indiferent ce spuneți, oamenii știu cine sunteți prin ceea ce faceți.

Fiți atenți ce l-au adus acești oameni înțelepți, căci darurile lor aduc la exprimare ceea ce credeau despre El. Magii l-au adus aur, tămâie și smirnă, iar eu aș dori să fiți atenți ce înseamnă aceste simboluri, căci voi vorbi despre ele. Mi-am notat câteva texte biblice pe care le vom citi dacă va fi cu voia Domnului. Fiți atenți!

Aurul înseamnă **Hristos**, pentru că în Biblie, aurul ne vorbește despre Dumnezeu. Dar „**Aur**” înseamnă și „**Dumnezeire**”. Ne vom întoarce imediat la aceasta.

„Tămâia” vorbește despre „slujba divină”, iar „smirna” despre „moarte”.

Dumnezeu-dumnezeire, în slujbă, pentru a muri. Acestea s-au potrivit perfect pentru El și au adus la exprimare ceea ce gândeau magii despre El, despre cine era El.

Și eu vă spun astăzi: lucrurile pe care l le aducem, exprimă clar ce gândim noi despre El. Înțelegeți ce vreau să spun? Dacă voi credeți fiecare Cuvânt, din toată

inima, atunci se va vedea, deoarece veți da tot ce aveți pentru El. Dar, dacă credeți că undeva este un loc bun în care vă puteți aduna cu oameni mai buni, veți proceda ca atare. Dacă credeți din toată inima, dați totul pentru El, căci aceasta este dovada că credeți mesajul cu adevărat. Mulți spun: „Eu pot să cred până acolo...”

Cred că ultima dată când am fost aici, am vorbit despre credincioși, așa zișii credincioși și necredincioși. Este adevărat? Și cum este încadrată fiecare persoană? Se va ajunge până acolo, că ei vor accepta o parte iar restul nu.

Ce potrivite au fost darurile acelea pentru Hristos, deoarece ele arătau care va fi calea Lui pe acest pământ. Darurile aduse de acei bărbați înțelepți s-au potrivit întocmai cu însărcinarea pe care o avea El de la Dumnezeu și cu calea vieții Lui pe acest pământ.

Primul dar se referă la Dumnezeu, pentru că Isus era Dumnezeu în chip uman. Astăzi este încă greu pentru oameni să creadă că El a fost Dumnezeu, dar acesta este adevărul. El a fost Creatorul în propria Sa creațiune; a fost Dumnezeu descoperit în trup. El a fost Creatorul în creația Sa; prin creație, pentru creație. Totul este cuprins din nou în Dumnezeu. Nu puteți vedea aceasta? Plinătatea lui Dumnezeu.

El a fost o ființă trecătoare pe acest pământ, ceea ce înseamnă că a trebuit să aibă un nou început. De aceea El și-a creat un trup pentru Sine, pentru ca prin această creație să poată salva creația pierdută.

Nu există nici un lucru pe care omul să-l poată desființa. Voi nu puteți face aceasta.

Dacă luați o bucată de hârtie și o ardeți, sau dacă arde o clădire; dacă ardeți un pom, nu îl distrugeți de tot. De ce aceasta? Pentru că focul, căldura, nu face decât

să descompună în atomi; ceea ce înseamnă că peste câteva milioane de ani ele ar deveni iarăși un pom, adică exact ceea ce au fost de la început.

Voi nu puteți desființa nimic, pentru că totul este un Cuvânt al lui Dumnezeu. Amin. O, aceasta mă face să mă simt bine! Ceea ce spune Dumnezeu, rămâne pentru totdeauna. Amin. Vedeți, voi nu puteți desființa de tot. Tot așa, noi suntem o parte din pământul acesta, de aceea nu putem fi desființați de tot. Nu! „*Sufletul care păcătuiește va muri*”, aceasta o recunoaștem cu toții, dar trupul în care trăim nu poate fi desființat.

Acesta este motivul pentru care Dumnezeu Și-a creat un trup. El fost Creatorul; Cel care Și-a creat propriul trup, pentru ca prin El să poată salva creația pierdută, adică pe tine și pe mine, niște făpturi trecătoare.

Cuvântul Său arată clar acest lucru, iar lucrările săvârșite în timpul cât a fost pe pământ, dovedesc că El nu a fost altcineva, ci Creatorul.

Astfel, odată a luat pâine din care a frânt și a frânt mereu, hrănind cinci mii de oameni, iar la sfârșit s-au adunat 12 coșuri de firimituri. Apoi a luat un pește și a rupt din el. Noi știm că El este Cel care a creat peștele acesta de la început și la fel pâinea. Înainte, acel pește a fost viu, dar după aceea a fost fiert sau fript. De câte ori rupea din el, creștea la loc. Da, în momentul în care rupea, se forma o bucată nouă. Nu este minunat? Aceasta arată că El era IeHoVaH; că era Creatorul. Astfel, putea lua propria Sa creație și să dovedească prin ea cine este El. Aleluia! Aceasta dovedește cine era El; dovedește că era Dumnezeu.

Aurul pe care L-a primit ca dar la naștere, se potrivea perfect, căci era Dumnezeu făcut trup. Aș vrea să mai adaug ceva aici. Cred că nu sunt printre noi străini. Vreau să vă mai spun ceva la care aș dori să vă gândiți mai adânc. Observați și gândiți-vă.

Isus a spus în Ioan 14.12: „...cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu Mă duc la Tatăl.” Ați fost atenți? Aceasta este făgăduința dată de Fiul lui Dumnezeu pentru cei credincioși. Deci, credinciosul va face în zilele acestea lucruri și mai mari decât cele pe care le-a făcut El. Este adevărat? Credeți aceste cuvinte spuse de El în Ioan 14.12?

Observați: când a înmulțit pâinea, Isus a luat o pâine și a creat din ea mai multă pâine, iar când a înmulțit peștele, a luat un pește pe care-l crease și a făcut din el mai mult pește. Este adevărat?

El a luat apă și a făcut din ea vin. Așa este? Dar noi am văzut că în zilele din urmă, El a creat în mijlocul nostru lucruri care nu existaseră înainte. Este adevărat? Astfel, El a creat niște veverițe acolo unde nu fuseseră veverițe... Așa este. El mai este și astăzi același Dumnezeu și va rămâne pentru totdeauna Același. El mai este încă Dumnezeu și ne cere să-L credem din inimă, căci atunci vom face lucrări și „mai mari decât acestea”, fără să avem ceva în mână. „Vorbește și așa va fi!”

Puteți înțelege? Lucrările pe care le-a făcut El, dovedesc că a fost Dumnezeu; da, ele au dovedit aceasta, deoarece este scris: „Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.” (Ioan 10.37).

Creștinul de astăzi n-ar putea spune: „Dacă nu fac lucrările Stăpânului meu, să nu mă credeți.”?

El a mai spus: „Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.” (Ioan 20.21). Dacă faceți lucrările creației Tatălui care L-a trimis pe El, înseamnă că Hristos Creatorul, este Cel care ne trimite și face lucrările Sale, ale Creatorului.

„Așa cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi. Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.”

Aceasta înseamnă că creștinul trebuie să facă în viața lui ceea ce a făcut Hristos, sau avem dreptul să spunem: „Nu este așa?”

Lucrările Sale dovedesc că El era Creatorul. Da, lucrările pe care le-a făcut au încoronat mărturia vieții Lui dovedind că era Creatorul. Nu există nici o posibilitate să treci pe lângă aceasta, de aceea magii au fost în deplină concordanță cu Dumnezeu atunci când au adus darurile lor. Ei l-au adus aur, ceea ce-L legitimează ca Dumnezeu, pentru că întotdeauna dumnezeirea este reprezentată prin aur – o coroană de aur, capul de aur, ca la împăratul Nebucadnețar.

Acum despre tămâie. Aș vrea să trecem repede prin aceasta.

Tămâia face parte din jertfa care i-a fost adusă lui IeHoVaH în slujba divină. Dacă doriți să vă notați că textele biblice referitoare la aceasta sunt Levitic 2.2 și 16.6-15.

Levitic 2.2: „...preotul să ia un pumn din această floare a făinii, stropită cu untdelemn, împreună cu tămâia, și s-o ardă pe altar ca jertfă de aducere aminte. Acesta este un dar de mâncare de un miros plăcut Domnului.”

Levitic 16.6-15: „Aaron să aducă vițelul lui pentru jertfa de ispășire, să facă ispășirea pentru el și casa lui.

Să ia doi țapi, și să-i pună înaintea Domnului, la ușa cortului întâlnirii.

Aaron să arunce sorții pentru cei doi țapi: un sorț pentru Domnul și un sorț pentru Azazel.

Aaron să ia țapul care a ieșit la sorț, și să-l aducă jertfă de ispășire.

Iar țapul care a ieșit la sort pentru Azazel, să fie pus viu înaintea Domnului, ca să slujească pentru facerea ispășirii, și să i se dea drumul în pustie pentru Azazel.

Aaron să-și aducă vițelul lui pentru jertfa de ispășire pentru el și pentru casa lui. Să-și junghie vițelul pentru jertfa lui de ispășire.

Să ia o cădelniță plină cu cărbuni aprinși de pe altarul dinaintea Domnului, și doi pumni de tămâie mirositoare pisată mărunț; să ducă aceste lucruri dincolo de perdeaua dinăuntru;

Să pună tămâia pe foc înaintea Domnului, pentru ca norul de fum de tămâie să acopere capacul ispășirii de pe chivotul mărturiei, și astfel nu va muri.

Să ia sângele vițelului și să stropească cu degetul pe partea dinainte a capacului ispășirii spre răsărit; să stropească din sânge de șapte ori cu degetul lui înaintea capacului mărturiei.

Să junghie țapul ca jertfă de ispășire pentru popor, și să-i aducă sângele dincolo de perdeaua dinăuntru. Cu sângele acesta să facă întocmai cum a făcut cu sângele vițelului, să stropească cu el capacul ispășirii și înaintea capacului ispășirii.”

Noi observăm că aceasta era însărcinarea preoților: să-l aducă jertfe lui IahveH, iar aceste jertfe trebuiau aduse împreună cu tămâie. La jertfa pentru păcat au fost aduse diferite lucruri; la jertfa de mâncare și la darul legănat era adăugată tămâia, deoarece tămâia arăta că este o slujbă pentru IahveH Dumnezeu, și era singurul mod prin care jertfa adusă era plăcută înaintea Domnului.

Noi știm că El era Dumnezeu, iar faptul că magii l-au adus tămâie, era un simbol care arăta că El face slujba lui IahveH; că Isus era Robul lui IahveH.

Dacă citim Matei 12.15-21, observăm că El a fost Robul lui IaHVeH:

v. 18: „Iată Robul Meu, pe care L-am ales, Preaiubitul Meu în care sufletul Meu își găsește plăcerea.” Acesta a fost El. „Voi pune Duhul Meu peste El...” Viața Lui a fost unsă cu tămâie pentru slujba lui IaHVeH.

O, ce daruri I-au adus acești bărbați înțelepți! Vedeți, darurile pe care I le-au adus erau pentru a-L legitima pe Isus ca Robul lui IaHVeH.

Dacă am putea face și noi aceasta, dovedind-o prin viața noastră, pentru că viața noastră ar trebui să dovedească că suntem robii lui IaHVeH. Pentru aceasta era tămâia: ea a dovedit că El era Robul lui IaHVeH.

Acum să vorbim despre smirnă. Smirna era folosită pentru ungerea morților. În Ioan 19.39 scrie că Maria și celelalte femei, aveau smirnă la ele când au venit să-L îngroape pe Isus, pentru a-L unge cu ea, deoarece El trebuia să fie Robul morții pentru IaHoVaH.

Cineva trebuia să moară; era o slujbă ce trebuia făcută pentru Dumnezeu, dar nu a fost nimeni vrednic s-o facă afară de Dumnezeu însuși. Smirna pe care au adus-o magii, arată că dumnezeirea și slujba cu care era în legătură a fost de asemenea unsă. Această dumnezeire trebuia dată morții pentru a-i salva pe cei care nu erau desăvârșiți. O, ce lucru mareț!

Întreaga creațiune era pierdută și-i aparținea Satanei; a căzut în mâinile lui și-i aparține încă, de aceea trebuie să ne luptăm și avem toate aceste greutăți. Noi am văzut aceasta când am vorbit despre cele șapte Peciți. Satana stăpânește fiecare împărăție; întreaga lume este condusă și stăpânită de el. Din pricina aceasta avem toate aceste greutăți. Orice om care cunoaște Biblia, vă poate spune că Satana stăpânește lumea, dar Hristos va moșteni totul, pentru că El este Răscumpărătorul nostru. El a venit să răscumpere întreaga creație și nimeni n-ar fi putut s-o facă în

afară de Dumnezeu.

De aceea, Dumnezeu nu face nimic fără om. El lucrează întotdeauna printr-un om, deoarece trebuie să se folosească de om pentru a-și descoperi însușirea Sa de Răscumpărător. El trebuia să-l facă pe om după chipul Său, asemănător Lui, să-i dea voință liberă și să îl lase să acționeze cum vrea. Astfel, omul a putut să aleagă, dar Dumnezeu a știut că va cădea dacă-l lasă să decidă singur. Și pentru că a trebuit să procedeze în felul acesta, Dumnezeu întoarce lucrurile și-l face pe om părtaș la lucrarea Sa, nefăcând nimic fără el.

Întreaga lucrare de răscumpărare s-a realizat printr-un Om. Aleluia!

Moartea a venit prin primul om, iar viața a venit prin al doilea Adam. Vedeți? Aici o aveți: El nu face nimic fără om, pentru că mai întâi a trebuit să ia un om ca să se realizeze căderea, iar după aceea a luat tot un Om pentru a înfăptui răscumpărarea. IeHoVaH este Dumnezeu și a devenit Copil. El a fost făcut păcat pentru a-l putea răscumpăra pe păcătos. Vedeți, acesta este totul.

Observați cât de minunat se potrivesc aceste daruri pentru Isus Hristos?

Aurul vorbește despre dumnezeirea Lui. Ei n-au fost păgâni, ci erau inspirați de Dumnezeu; nu și-au închipuit ceva, ceea ce dovedește că și înțelepții au văzut supranaturalul, darurile aduse de ei dovedind și susținând mărturia că au văzut supranaturalul. De ce? Pentru că se vorbește desăvârșit.

Ei au adus aur-dumnezeire; au adus tămâie-slujbă și au adus smirna, pentru moartea Lui. Deși era încă un prunc, smirna arăta deja spre faptul că Dumnezeu va muri în trup ca să răscumpere omenirea pierdută. Cum pot respinge oamenii aceasta?

Înțelegeți voi de ce ne aflăm aici? De unde venim și de ce suntem aici? Desigur, nu suntem aici din întâmplare, ci am fost așezați cu un scop, de aceea trebuie să slujim acestui scop. Totuși, noi avem încă libertatea de a alege liber dacă vrem să-L slujim sau Îl respingem așa cum a făcut Adam la început.

Frate, eu privesc la fetițele acestea. Cred că doamna a cântat la pian adineauri. Noi am vorbit despre ele în timp ce veneam înapoi și am spus: „Acolo este o familie care și-a închinat viața și tot ce are lui Hristos.”

Priviți cât de ordonată este familia aceasta. Uitați-vă la aceste fete tinere care au stat tot timpul aici și sunt un exemplu pentru fetele de vârsta lor.

Cu câteva săptămâni în urmă am venit de undeva...am uitat numele orașului, dar vă pot spune că în New York sunt cartiere întregi pline de pierde-vară. Fetele de acolo poartă doar ceva asemănător cu costumele de baie sau bikini, cum îi numesc ei, fără să mai aibă ceva pe deasupra și fac tot ce le trece prin cap, fie bine, fie rău. De ce aceasta? Pentru că sunt niște pierde-vară. Dacă se culcă și nu vor să se scoale, așa fac; dacă își propun să facă ceva anume, îi dau drumul, căci gândurile lor sunt mereu pe drum. Aceasta arată cât de departe ajunge un caracter nepocăit, dar voi nu aveți voie să faceți aceasta, pentru că nu vă aparțineți, ci ați fost răscumpărați de Dumnezeu, prin Isus Hristos, Fiul Său, care a murit pentru păcatele voastre. Dar vedeți cum se înmulțește păcatul?

Dacă văd tinerele de aici, care ies în evidență prin viața lor curată, ele sunt pentru mine ca o lumină într-un timp întunecos; sunt ca un fulger strălucitor care brăzdează cerul, ca un bici al lui Dumnezeu, arătând că poate exista lumină, că poate exista neprihănire în mijlocul păcatului.

Maria, mama lui Isus, a locuit în orașul Nazaret, orașul cel mai rău famat din țară în timpul acela, dar chiar de acolo Dumnezeu a ales o fecioară care urma să Îl aducă pe lume pe Fiul Său, un incubator, un pântec prin care trebuia născut Pruncul.

Dumnezeu lucrează întotdeauna prin ființe omenești, pentru a salva alte ființe omenești. El vă poate lua și să lucreze prin voi ca să salveze omenirea, desigur, dacă vă dedicați Lui cu tot ce sunteți.

Dacă ești o femeie tânără, sfințește-ți morală. Dacă ești un bărbat tânăr, sfințește-ți morală, sfințește-ți caracterul, sfințește-ți gândirea, sfințește-ți inima și sufletul, sfințește tot ce ești și lasă-L pe Hristos să lucreze.

Ce lucru minunat! Voi trebuie să treceți peste râuri, trebuie să treceți peste poduri, prin tufișuri cu spini și desiș, prin păduri și locuri întunecoase, peste munți și înălțimi. Și ce va urma? Într-o zi veți sta acolo și veți privi înapoi pentru a vedea de unde veniți, și veți fi judecați după calea pe care ați urmat-o. De aceea, orientați totul: caracterul vostru, mintea voastră spre această Stea Polară, Centrul lui Dumnezeu, și nu vă abateți de la ea. Țineți-vă exact de ea, căci vă va conduce exact la Hristos, la fel ca pe acei bărbați înțelepți.

El a fost uns cu smirnă. Dacă citim în Ioan 12, vedem că și Maria a făcut același lucru:

„Maria a luat un litru de mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Isus și l-a șters picioarele cu părul ei.

Și Isus a zis: „Las-o în pace, căci l-a păstrat pentru ziua îngropării Mele.” (v. 3.7).

El a fost Robul desăvârșit al lui Dumnezeu care a fost uns cu toate darurile lui Dumnezeu, pentru că era Dumnezeu.

Vedeți, ei l-au adus daruri.

Voi știți că oamenii îmi trimit întotdeauna daruri. Dacă aș dori să le dau și eu daruri, n-aș putea s-o fac, pentru că ei vin din toată lumea, dar prețuiesc darurile mici pe care mi le fac și prin care-și aduc la exprimare mulțumirea.

Aceasta au făcut și acei bărbați înțelepți. Fiind înțelepți, ei l-au adus daruri: aurul cel mai curat, tămâia cea mai bună pe care au putut s-o găsească și smirna cea mai bună.

Noi știm ce a făcut și femeia din Ioan 12. Dacă am fi avut timp, am fi citit, dar nu vreau să vă rețin prea mult, pentru că mâine este luni, iar unii dintre voi trebuie să vă duceți la lucru.

Vedeți, această femeie a adus mir, acel ulei scump, cu care l-a uns pentru a lua mirosul morții. Ea a spart vasul de alabastru și a turnat tot conținutul lui pe picioarele lui Isus, umplând toată casa de mirosul lui. Când a văzut aceasta, Iuda a zis: *„De ce nu s-a vândut acest mir cu trei sute de lei pentru a fi dat săracilor?”* (v.5). El a spus aceasta, nu pentru că purta grija săracilor, ci pentru că de la început era un hoț și ținea punga cu bani. Din pricina aceasta a zis: *„De ce nu s-a vândut acest mir și să se fi dat săracilor?”*

Dar Isus a răspuns: *„Lăsați-o în pace; căci ea l-a păstrat pentru ziua îngropării Mele.”* (v.7). Vedeți, ea l-a uns deja pentru înmormântarea Lui.

Această femeie a fost atât de mulțumitoare pentru că i-au fost iertate păcatele, încât și-a dat toți banii pe care-i avea ca să cumpere sticluța de alabastru, pe care apoi a spart-o și a turnat uleiul din ea pe picioarele lui Isus, făcând ca toată casa să se umple de mirosul plăcut al mirului. Ea l-a uns pentru moartea Lui. Vedeți, ea a făcut slujba aceasta fără să știe ce face, dar îi era atât de recunoscătoare lui Dumnezeu încât a vrut să facă ceva pentru El.

Dacă îi sunteți recunoscători pentru Crăciun, înseamnă că nu veți spune: „Îi voi da

familiei Jones un cadou pentru că și ei îmi vor da ceva, iar dimineată voi ști ce am primit.”

De ce nu vă deschideți inima, să priviți înăuntru și să vedeți ce aveți acolo, în adâncul ei? Dacă vedeți că este goală și că în ea sunt numai dogme religioase și grijile lumii acesteia, de ce nu vă rugați la Hristos ca El să vă umple în seara aceasta, așa încât să puteți înțelege adevărata însemnătate a Crăciunului? Crăciunul este „Hristos în voi”, pentru că El locuiește în inimile oamenilor. Aceasta este însemnătatea Crăciunului.

Dar vedeți, astăzi avem o atitudine atât de greșită! Satana este cel care ne-a adus în această stare. Astfel, oamenii au bomboane, dulciuri, un bărbat bărbos cu un sac plin de jucării pe spate și un ren care zboară prin văzduh ca un avion și vizitează fiecare copil din lume, totul fiind însă o minciună. Da, totul este o minciună evidentă, dar Satana a făcut lucrul acesta pentru a suti gândurile oamenilor.

Din toate acestea trage foloase doar lumea afacerilor. Comercianții câștigă atât de mult de Crăciun, încât s-ar putea odihni aproape tot restul anului.

Nu demult am vorbit cu un om de afaceri care mi-a spus: „Singurul lucru de care am nevoie, sunt aceste două săptămâni, iar dacă n-ar trebui să angajez personal, aș putea aștepta până la următorul Crăciun. Da, m-aș putea duce la pescuit până la Crăciunul viitor, sau să fac ce vreau.” El mi-a mai spus: „Îți țin angajați doar pe băieți, pentru că pe parcursul anului nu fac prea mulți bani – atâția doar cât să-mi plătesc angajații și să-mi acopăr celelalte cheltuieli.”

Vedeți, aceasta a devenit o afacere, în loc să fie vorba despre închinare.

Dumnezeu L-a uns pe Isus cu propria Sa plinătate, El fiind Darul lui Dumnezeu pentru omenire.

Prin darurile pe care I le-au adus acei bărbați înțelepți, s-a dovedit că ei știau în inimile lor cine era El și ce va face pentru ei. Astfel, nu este de mirare că primul lucru pe care I-au făcut, a fost să cadă în genunchi și să I se închine. Ei I le-au dat într-o ordine desăvârșită, corectă, căci înainte de-a înțelege, au căzut jos și I s-au închinat, apoi I-au adus darurile.

Acesta este felul corect de-a începe Crăciunul: să vă închinați Lui, apoi să-I aduceți darurile voastre: *„să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu.”*

Și știți ce s-a întâmplat după ce magii au făcut aceasta? Tatăl vitreg și mama lui Hristos, de fapt, Dumnezeu a fost Tatăl și mama Lui, au primit daruri aduse de acei bărbați înțelepți. Nu este de mirare că cei trei magi au fost numiți bărbați înțelepți, căci ei au posedat într-adevăr înțelepciune.

Ce bine ar fi dacă și oamenii de astăzi ar fi așa de înțelepți ca ei! Spun aceasta pentru că numai cei înțelepți vin la Hristos. Un om care se depărtează de El este un nebun, dar cel care este cu adevărat înțelept, vine la Hristos.

Fiți atenți! După aceea, acei bărbați înțelepți L-au identificat, arătând prin darurile pe care I le-au adus, exact ceea ce va fi. Și noi observăm că conform Scripturii, El a fost exact aceasta: Dumnezeu, cu însărcinarea de a muri. Pentru ce? El a fost Dumnezeirea în slujba lui Dumnezeu, pentru a muri. Da, Isus a fost Dumnezeu și avea însărcinarea de a muri pentru răscumpărarea lumii pierdute. Ce a făcut lumea cu aceasta? A refuzat-o și a respins-o. De ce? O mare parte dintre oameni au făcut-o tocmai pentru că El a murit, deoarece și-au zis: „Nu este posibil ca El să moară dacă este Dumnezeu!”

Omul, trupul acela, nu a fost Dumnezeu, ci Dumnezeu a locuit în acel trup. Acel trup trebuia să moară, dar Hristos, Cel care este în voi, este singurul care vă poate învia, pentru că El este Dumnezeu, Dumnezeu în voi.

Fiți atenți! Același lucru se întâmplă aici: ei Îl resping pe Dumnezeu care S-a legitimat. Ați înțeles?

Desigur, oamenii își scriu numele în registrul unei biserici și spun: „Voi încerca să trăiesc conform acestei dogme!”, dar aici este vorba de acceptarea lui Dumnezeu, acceptare dovedită prin faptul că aduc aceleași daruri ca și magii. De ce aceasta? Pentru că voi dovediți prin darurile voastre că Îi predați Lui tot ce sunteți, identificându-vă cu El. Aduceți-I lui Dumnezeu tot ceea ce sunteți!

Hristos a dovedit printre oamenii din zilele noastre că este încă Dumnezeu. Da, El este încă același Dumnezeu. Știm că Dumnezeu, Cuvântul, Se face cunoscut printre oameni, deoarece chiar Isus însuși a zis:

„Fiul nu poate face nimic de la Sine. Eu nu pot face nimic, pentru că sunt doar un Om, dar Tatăl Meu, care locuiește în Mine, Îmi arată toate aceste lucruri pe care le face El.” (Ioan 5.19 – parafrizare). Amin.

Aici o aveți. Ce este aceasta? Dumnezeu care Se descoperă în om; iar astăzi este la fel. Dumnezeu, Cuvântul făgăduit pentru timpul acesta, Se poate descoperi în voi. Amin.

Puteți pătrunde aceasta? Arătați că o credeți! Lăsați-I pe Dumnezeu s-o facă, credeți, fiți pregătiți pentru slujbă și fiți gata să muriți pentru voi înșivă și pentru gândurile voastre.

Oh, dar și astăzi El este respins la fel ca atunci!

Observați, Dumnezeu i-a călăuzit pe acei înțelepți care au venit cu darurile lor. Cam doi ani au urmat steaua, ceea ce dovedește că nu putea fi vorba de un fenomen natural. Putea fi un fenomen natural numai dacă magii ar fi văzut mai

dinainte că acea stea urma să apară, și astfel au calculat exact timpul când avea să ajungă deasupra Betleemului. Dacă ar fi știut mai dinainte cum se vor mișca aceste corpuri cerești, atunci ar fi putut pleca.

Dumnezeu i-a călăuzit în călătoria lor, pentru că aveau darurile potrivite, daruri care confirmau că El este Fiul Lui. O, cât este de puternic! Ați înțeles aceasta?

Voi, oamenii de astăzi, dacă sunteți înțelepți în Numele Domnului și nu purtați ceva fals, ci posedați darurile pe care le-a făgăduit Dumnezeu pentru timpul acesta, atunci veți fi călăuziți de El spre confirmarea că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Aici o aveți, oameni înțelepți!

Dumnezeu a călăuzit aceste daruri, pentru că ele L-au confirmat pe El. Oameni înțelepți de astăzi, dacă vă puteți îndepărta de apartenența la o biserică și de toate lucrurile lumii și puteți privi spre Cuvântul viu a lui Dumnezeu, atunci El îl va confirma pe Fiul Lui, prin Cuvântul Său, arătând că acesta este El:

„Eu și Tatăl una suntem.” (Ioan 10.30).

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.”

Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi...” (Ioan 1.1,14).

Astăzi este același Cuvânt – El este același ieri, azi și în veci, iar dacă un om înțelept urmează acest Cuvânt, Dumnezeu se îngrijește să Se legitimeze prin El. Amin.

Un dar. Un dar adevărat confirmat de Dumnezeu. El aduce așa ceva pe pământ

pentru a Se aduce pe Sine la exprimare. Astfel, prin aurul, tămâia și smirna acestor bărbați, Dumnezeu a dovedit că El era Hristosul; a preumbrit și a arătat prin simboluri cum va fi viața Lui. El era Dumnezeu descoperit în slujba de a muri, pentru ca în felul acesta să poată răscumpăra neamurile. El a fost Cel care urma să „mântuiască pe poporul Lui de păcatele sale.” Nu lumea, ci pe poporul Lui.

Biblia spune că „neamurile se vor încrede în Numele Său.” Amin. Cu alte cuvinte, Mireasa, cei chemați afară dintre neamuri, se vor încrede în Numele lui Isus Hristos. „Neamurile se vor încrede în Numele Lui.”

Dumnezeu i-a călăuzit pe cei trei magi, pentru că darurile aduse de ei au fost potrivite pentru timpul acela.

Așa cum am spus deja, Dumnezeu a împărțit Cuvântul Său de la început, din Geneza. Astfel, eu pot lua Geneza și să vă arăt fiecare epocă din Biblie, până în epoca aceasta. Pot să vă arăt încă din Geneza cultele și toate aceste lucruri pe care le avem astăzi.

Dumnezeu a împărțit câte un pic din Cuvântul Său pentru fiecare epocă: puțin pentru aceasta, puțin pentru cealaltă și tot așa. Apoi a trimis un proroc uns, pentru a duce la împlinire Cuvântul lui Dumnezeu și care era fundamentul pentru Cel ce urma să vină.

Fiecare proroc a împlinit prin viața lui, prin firea lui, Cuvântul dat pentru timpul respectiv. Fiecare a venit și a împlinit Cuvântul scris pentru acel timp și a spus mai dinainte ce va fi în viitor, vorbind despre El (Amin), pentru că El a fost plinătatea; a fost Căpetenia prorocilor; a fost Cuvântul lui Dumnezeu; a fost tot ce au simbolizat toți prorocii. Amin. Aici Îl vedeți. Cât de minunat a fost El în fiecare proroc!

Când a venit, El era plinătatea descoperită a tuturor prorocilor, deoarece ei fuseseră o parte din Cuvântul Domnului. De altfel, El însuși a spus:

„Dacă Legea a numit „dumnezei” pe aceia cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu, – și Scriptura nu poate fi desființată –

cum ziceți voi că hulesc, Eu, pe care Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume? Și aceasta, pentru că am zis: „Sunt Fiul lui Dumnezeu!” (Ioan 10.35-36).

Vedeți, chiar și prorocii din epocile acelea au fost numiți dumnezei, Dumnezeu însuși numindu-i așa. Ce au fost ei? Întruparea Cuvântului Său, dar El era plinătatea Cuvântului, era Dumnezeu într-un trup, era Dumnezeu descoperit în trup.

Observați că darurile pe care le-au adus magii nu puteau fi aduse unui proroc? Nu ar fi fost corect așa ceva. Aceste daruri nu puteau fi date lui Ilie sau lui Moise, ci trebuiau să fie primite de El. Ele erau destinate exclusiv pentru timpul acela, rolul lor fiind acela de-a arăta cine era El; de aceea Dumnezeu i-a călăuzit și i-a ocrotit până au găsit Lumina desăvârșită. Ce potrivit!

Același lucru este și astăzi. Noi avem oameni care sunt tot așa de credincioși, de drăguți și de sinceri, dar vedeți, va veni Ceva, așa cum a făcut Dumnezeu întotdeauna, care să confirme ziua aceasta. De ce? Pentru că aceasta este ziua despre care s-a vorbit că se vor întâmpla aceste lucruri, iar Biblia spune că cei salvați nu vor fi mulți, ci doar foarte puțini. Va fi numai o mână de oameni.

De altfel, chiar Isus a spus că va fi *„așa cum a fost în zilele lui Noe”, când au fost salvate doar opt suflete*. Opt suflete dintr-o generație care este comparată cu cea de astăzi! *„Așa cum a fost în zilele lui Noe...”*

Ce a fost atunci? Un popor puternic, educat, cu constructori și arhitecți însemnați, așa încât tot ce aveau era impunător. Oh, iar civilizația aceasta are lucruri la fel de impunătoare ca și atunci!

„Cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi la venirea Fiului omului.”

Atunci, Dumnezeu a confirmat prin Noe Cuvântul Său făgăduit și totul a fost exact. Arca a fost în deplină concordanță cu Cuvântul, atunci când Dumnezeu a spus că va nimici omenirea prin ape.

Acești bărbați înțelepți și-au adus darurile pentru a arăta cine era El. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a ocrotit darurile lor pe tot timpul călătoriei. Da, El i-a ocrotit până au ajuns la destinație, pentru că purtau darurile potrivite pentru timpul acela. Înțelege biserica mea aceasta? Acum este la fel, iar nădejdea mea este că aceste lucruri nu vor trece peste capetele voastre. Eu trebuie să compar tot timpul lucrurile, dar mă puteți înțelege? Lucrurile care se întâmplă acum se potrivesc pentru ziua aceasta – pentru Laodicea. Este timpul potrivit. De aceea i-a ocrotit pe magi, căci prin darurile lor S-a făcut cunoscut El însuși. Darurile au mărturisit despre moartea Lui și au devenit o piatră de poticnire pe drumul lor.

A fost un timp care s-a potrivit cu ziua aceasta. El va păstra aceste daruri până își vor îndeplini scopul.

Nu demult am citit o poveste care se potrivește bine aici. S-a întâmplat în seara de Crăciun în New York, un mare oraș al națiunii noastre. Este vorba de o familie săracă în care bărbatul și soția lui aveau TBC. Situația lor era foarte grea, pentru că fiind foarte slăbit și fără școală, nu se putea angaja nicăieri.

Astfel bărbatul a ajuns un vagabond. Voi știți ce face un astfel de om: ia ceva și repară, apoi vinde puțin mai scump. Din puținul pe care îl câștiga în felul acesta, încercau să supraviețuiască. Ca toți ceilalți de pe stradă, el cumpăra ace de siguranță și tot felul de lucruri mici, plătindu-le cu 21 de cenți pachetul, după care le vindea cu 25 de cenți. Astfel câștiga patru cenți la un pachet, și aceasta toată ziua.

Poate ziceți: „Păi, era un câștig bun!” Gândiți-vă însă că tot ceea ce putea vinde într-o zi, valora 20-30 de cenți, iar el avea acasă o familie de întreținut.

Curând soția lui a murit. Sosise timpul Crăciunului, iar fetița era și ea slăbită pentru că nu primise hrana corespunzătoare și în plus avea și TBC. Avea cam 8-9 ani și-și dorea foarte mult o păpușă pentru că nu primise niciodată vreuna.

Tatăl nu era în stare s-o ducă nici măcar la o consultație medicală, dar pentru că vedea că starea sănătății ei se înrăutățește cu fiecare zi care trecea, făcea tot ce putea pentru a aduna destui bani ca să-i cumpere o păpușă de Crăciun. O, dacă ar putea aduna suficienți bani ca să-i poată cumpăra păpușa atât de dorită! Cu puțin înainte de Crăciun, s-a făcut frig, iar micuța fetiță s-a îmbolnăvit de aprindere de plămâni. Cu inima frântă de durere, tatăl s-a dus și a scos puținii bani pe care-i avea, ca să poată cumpăra păpușa pentru micuța lui. El se gândea că ea dorea o păpușă ca toate fetele mici. Vedeți, sentimentul matern era în ea.

Cred că ați observat cu toții cum se comportă o fetiță cu păpușa ei. Aceasta este natura ei, căci într-o zi va deveni mamă. Din cauza aceasta își doresc fetițele păpuși – ele doresc să se ocupe de ele, pentru că într-o zi vor fi mame.

Fetița dorea o păpușă mică, pentru că nu avusese niciodată vreuna, iar tatăl a economisit pentru a i-o cumpăra, dar fetița a murit.

După pierderea ei, tatăl a devenit puțin mai ciudat. Nevasta îi fusese luată și la fel micuța fiică, iar el a ajuns până acolo că vorbea cu ea când se așeza seara în pat, deși fusese înmormântată. Cu toate acestea, el vorbea cu ea și-i spunea: „Dragă, nu va mai dura mult și tăticul îți va cumpăra păpușa de Crăciun. Tata ți-a promis o păpușă și ți-o va cumpăra.”

Venise Crăciunul. Desigur, voi știți cum este: bogații aveau petrecerile lor mari, lumânările ardeau; în biserici se țineau slujbe religioase despre Isus. Se mergea ca

de obicei la slujbă, se cântau cântece de Crăciun, dar nimeni nu știa nimic despre drama care se petrecea pe o stradă lăturalnică.

Sărmanul bărbat nu știa ce face, dar voia cu orice preț ca fetița lui să primească păpușa promisă, căci și-o dorea atât de mult. Astfel, s-a dus și i-a cumpărat o păpușă mică și ruptă, care costa cam 30 de cenți. Era o seară foarte rece. Începuse să viscolească și ninge tare în New York.

Străzile erau pline de oameni care mergeau pe jos sau în limuzine luxoase, la petrecerile cu băuturi, așa cum am spus în seara aceasta, căci așa înțelegeau ei să sărbătorească nașterea lui Hristos. Toți credeau că în ziua aceea trebuie să bea și să uite îngrijorările zilnice.

Nu demult am fost într-un magazin, și acolo era o femeie care vorbea cu două fete. Ele voiau să știe ce ar putea cumpăra pentru tatăl lor. Una dintre ele a spus: „Eu îi voi dăruia un cartuș de țigări fabricate de marca Cutare.” În timp ce cealaltă spunea că-i va cumpăra whisky și un pachet cu cărți de joc.

Este acesta un cadou în amintirea nașterii Domnului Isus Hristos? Și totuși așa se întâmplă. Cred că puteți vedea că totul este o mare grămadă de prostii care nu au nici o legătură cu Crăciunul.

Sărmanul bărbat mergea de colo-colo. În inima lui, el știa că micuța lui fetiță a murit, dar cu toate acestea i-a cumpărat păpușa. „Mă duc, căci poate o voi găsi undeva...Desigur, este undeva pe stradă și o voi găsi”, își zicea el, și a pornit pe drum.

Nu putea să se înșele, deoarece știa bine că micuța lui fetiță nu este nici în coliba lor sărăcăcioasă și nici în patul lor murdar, căci era deja îngropată. Cu toate acestea, se gândea că o va găsi undeva pe stradă, așa că și-a zis: „Voi merge pur și simplu mai departe.”

În timp ce ceilalți își cântau corurile de Crăciun, el mergea pe străzi, ținând micuța păpușă murdară sub palton, în dreptul inimii și gândindu-se la fetița lui.

În cele din urmă l-a văzut un polițist, care fiind puțin băut, a alergat spre el și i-a zis: „De ce umbli pe aici?” „Domnule, vreau să duc păpușa aceasta micuței mele.” „Dar unde locuiești?” El i-a spus unde locuiește, și atunci polițistul i-a zis: „Bine, dar tu mergi în direcția opusă. Ești beat, întoarce-te înapoi.”

„Nu, domnule, nu sunt beat, dar i-am promis micuței mele fetițe că-i voi da un cadou de Crăciun, iar păpușica aceasta este darul potrivit pentru ea.”

„S-o văd și eu.” Atunci tatăl i-a arătat păpușa mică, murdară și ruptă pe care o ținea la piept. Văzând-o, polițistul l-a împins și a plecat mai departe, în timp ce tatăl fetiței a continuat să meargă și el pe stradă prin ninsoarea puternică.

La miezul nopții petrecerile s-au încheiat, iar în dimineața următoare nu mai ninge. Toți cei ce fuseseră la petrecerile acelea mari și vesele, stăteau acum cu cuburi de gheață pe cap, din cauză că băuseră prea mult. Așa se sărbătorește nașterea lui Hristos? Mulți dintre ei erau răgușiți din cauza larmei și a căldurii, dar undeva pe stradă, a fost găsit un bărbat mort. Când l-au întors mai avea încă păpușa strânsă la piept în dreptul inimii.

Prieteni, eu cred că el i-a dus cadoul. Nu a găsit-o aici, ci într-o altă Țară. El a mers acolo pentru a-i duce cadoul potrivit. Dumnezeuule, ai milă de noi!

Pe acel bărbat l-a costat viața. Pentru el nu era nici o altă posibilitate de a-i da darul pe acest pământ, pentru că fetița fusese înmormântată, de aceea singura cale era să meargă el acolo.

Cu siguranță păpușica aceea micuță și murdară nu era prea valoroasă. Atunci de

ce a făcut-o? Pentru a-și împlini promisiunea pe care o făcuse. Și indiferent ce au gândit oamenii despre păpușa murdară din brațele lui, prin aceasta el a împlinit promisiunea făcută fetei.

Uneori vedem Evanghelia ca un cântec. Ei nu au vrut-o când a dat-o Dumnezeu, dar prin aceasta a fost împlinită făgăduința că El Îl va da pe Fiul Său.

Știți ceva? Și pe El L-au lăsat morții, ca pe cerșetorul de pe stradă. Da, este exact așa! Ei L-au lăsat să moară ca pe un cerșetor de pe stradă, iar oamenii de astăzi se comportă cu El ca și cu un cerșetor, dar El a împlinit tot ce a avut de împlinit. El a fost Darul pe care Dumnezeu L-a făgăduit lumii.

În seara aceasta, doresc să-L primesc în inima mea ca Salvator personal. Vreau să-L urmez, chiar dacă aceasta mă va costa viața, pentru că l-am promis întreaga mea viață. Indiferent prin ce va trebui să trec, chiar dacă va trebui să trec prin moarte, chiar dacă sunt socotit nebun și sunt dat afară din celelalte biserici și adunări creștine, chiar dacă se va râde de mine, sau orice va fi, eu port în inima mea Darul lui Dumnezeu. El mi l-a dăruit mie, iar eu doresc să l-l dau Lui înapoi.

Să ne plecăm capetele pentru câteva momente.

Eu vorbesc despre daruri potrivite. Darul pentru fetița aceea mică era unul potrivit. Ea ar fi devenit mamă, iar păpușa era un dar potrivit pentru ea.

Un Salvator era Darul potrivit care a putut fi dat de Dumnezeu, Creatorul, pentru creația Sa, ca să ne scoată din starea din care eram și să ne răscumpere.

În seara aceasta, în timp ce ne apropiem de serbarea Crăciunului, mă întreb dacă am acceptat Darul pe care ni l-a făgăduit Dumnezeu: Viața veșnică prin credința în Hristos și primirea Duhului Sfânt.

Dacă nu-L aveți, dar doriți să primiți Darul adevărat de Crăciun, veți ridica mâna?

Spuneți: „Frate Branham, uneori am crezut aceasta, dar cu toate acestea sunt încă îndoielnic.”

Nu vă mai îndoiiți, prieteni. Vedeți, este prea târziu ca să mergeți mai departe îndoielnici. Lăsați să fim siguri de aceasta. Spuneți: „Roagă-te pentru mine, frate Branham, căci vreau să primesc și eu Darul lui Dumnezeu, pe Isus Hristos, pe care L-a dăruit El lumii. Doresc ca acesta să fie un Crăciun adevărat și-L primesc în inimă pe Duhul Sfânt, care mă ocrotește prin furtunile vieții ca un leagăn. Știu că într-o zi, voi avea voie să vin în Prezența Lui cu acest Dar al Vieții veșnice, iar El mă va primi, căci acesta este singura cale de-a fi acceptat.”

Aveți în seara aceasta Darul potrivit, poziția corectă?

Spuneți: „Tată, Te voi urma indiferent unde vei merge și voi face tot ce îmi vei porunci. Voi împlini tot ce-mi va porunci Cuvântul Tău. Desigur! Nu mă interesează ce spun ceilalți, eu Te voi urma pentru că doresc Darul Tău, Viața veșnică, pe Hristos, care este Cuvântul.”

Dacă nu puteți crede tot Cuvântul, ci spuneți: „Aceasta o cred și la fel pe cealaltă, dar asta nu o pot accepta și pe cealaltă nu o pot crede,” atunci sunteți la fel ca și cei șaptezeci care au plecat.

Ei nu pot crede întregul Cuvânt și nu-L pot accepta pe Hristos în plinătatea dumnezeirii Sale, nici în slujba Sa și nu sunt pregătiți să moară așa cum a făcut-o El pentru ei.

În timp ce suntem cu capetele plecate, vreți să ridicați mâna și să spuneți: „Roagă-te și pentru mine!”?

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Oh, Dumnezeu să vă binecuvânteze! Dumnezeu să vă binecuvânteze cu siguranță.

Acest Dar - Hristos - pe care Dumnezeu L-a trimis lumii, a fost confirmat prin acei înțelepți; mai mult, a fost dovedit de propria Lui viață, de moartea și de învierea Lui. Chiar și acceptarea voastră Îl dovedește. El Se identifică cu voi, pentru că voi Îi aparțineți Lui și El vouă. Dacă nu puteți vedea încă rezultatele lucrării lui Dumnezeu în voi, atunci să vi se descopere în timpul acestui Crăciun.

Tată ceresc, noi ne împiedecam ca un cerșetor pe stradă, pentru că nimeni nu avea nici un folos, dar cu toate acestea lumea continuă cu pregătirile ei nebune, ceea ce face și în seara aceasta.

O, Doamne, uneori ne simțim ca cerșetorul, dar noi am acceptat Darul Tău, de aceea, Te rugăm să ne dăruiești nouă și acestei lumi muritoare Darul vieții, căci mulți din cei prezenți aici au ridicat mâna în semn că doresc să primească Darul lui Dumnezeu. El L-a dat pe Fiul Său născut: El însuși a venit jos și a devenit Om. Da, El S-a înjosit așa de mult; a venit așa de simplu și de smerit, încât ei n-au avut nici măcar un pat în care urma să se nască, ci un animal, o vacă sau un cal, a trebuit să se dea la o parte și să-l cedeze ieslea. El a venit jos într-un grajd cioplit în stâncă, în Betleem, cetatea care a fost întemeiată cu mulți ani în urmă de fiul unei curve.

Apoi, într-o seară când era frig, ei Ți-au zis: „Învățătorule, am vrea să mergem să vedem unde locuiești”, dar Tu le-ai răspuns:

„Păsările cerului au cuiburi, vulpile au vizuini, dar Eu nu am unde să-mi odihnesc capul.” Astfel, ei L-au lăsat să moară ca o haimana.

Tată ceresc, pot vedea creștinii de astăzi că acesta este Darul cel mare? Mulți au

ridicat mâna în semn că doresc să primească Duhul Sfânt, de aceea, fă și cu ei ca și cu acei înțelepți. Poate nici unul din ceilalți din adunare nu va observa ce se întâmplă, la fel ca atunci.

Îngăduie ca aceeași Lumină să vină în seara aceasta în inima tuturor celor prezenți aici. Nu este vorba de o trezire emoțională, nici de asta sau de cealaltă, ceea ce înseamnă că s-ar putea să n-o observe nimeni altcineva, așa cum a fost cu bărbății aceia înțelepți, dar fie ca în seara aceasta să fie pus Ceva în inima acestor bărbăți și femei, băieți și fete, pentru ca Darul lui Dumnezeu să ungă viețile lor și să le schimbe total. Dacă vei face aceasta, ei nu vor mai fi ca până acum, ci vor deveni ființe schimbate, transformate.

Ajută-i să se depărteze de felul acestei lumi și să nu se mai întoarcă niciodată acolo, așa cum nu s-au întors magii la palatul lui Irod, pentru că *„au fost înștiințați de Dumnezeu în vis să nu mai dea pe la Irod, și s-au întors în țara lor pe un alt drum.”*

În seara aceasta, Te rog să faci ca fiecare băiat, fată, bărbat sau femeie, să fie destul de înțelepți ca să se despartă de lucrurile lumii și să nu se mai întoarcă niciodată acolo; să nu se mai întoarcă niciodată la lucrurile lumii, după trecerea acestei zile și a acestei seri.

Dă-le înțelepciune și fă ca aceeași Voce tainică ce i-a îndemnat să ridice mâna și să spună: „Da, eu doresc Darul lui Dumnezeu”, să îi identifice în seara aceasta cu moartea, îngroparea și învierea Lui, primind Duhul Sfânt.

Doamne, fie ca aceste femei cărora le este greu să nu fie ca cele din lume, să-și lase în seara aceasta părul să crească și să se îmbrace ca niște doamne, lăsând deoparte vopsitul și celelalte lucruri artificiale. Faptul că ele folosesc acele lucruri, dovedește că nu sunt sănătoase, că ceva este pe dos cu ele.

Fie ca această Lumină tainică ce i-a îndemnat să ridice mâna, să-i facă să spună: „Doamne, mă îndepărtez de toate lucrurile lumii.” Fie ca acești bărbați care n-au primit încă Adevărul, să vorbească cu nevestele lor și să se lase de lucrurile pe care le fac.

Ajută-ne să ne îndreptăm cu toții, începând din seara aceasta, pentru că am primit mesajul acesta mic și ciudat, iar Lumina lui Dumnezeu a atins inimile noastre.

Fie ca din seara aceasta să ne depărtăm de toate lucrurile lumii și tot restul zilelor pe care le mai avem pe acest pământ să trăim doar pentru Tine și să mergem pe un alt drum decât cel pe care am venit; să mergem Acasă cu Tine.

Tată, fă din fiecare creștin de aici, care Te-a primit și a crezut, să fie mai bun. Până acuma, ei au încercat să ducă o viață creștină, dar fie ca din seara aceasta să se despartă de lume și să primească acest Dar.

Oh, Dumnezeule, este o cale disprețuită de oameni. Femeile sunt numite în tot felul, iar bărbații, fanatici, dar suntem pregătiți, Doamne. Duhule Sfânt, transformă-ne acum.

Doamne, nu vreau să urmez nici o cale care m-ar putea îndepărta de Tine, ci doresc să urmez doar calea pe care ai ales-o pentru mine. Doresc ca darul inimii mele să fie atât de desăvârșit încât să confirme aici pe pământ, că Tu nu ești mort, ci trăiești. Tu ești Dumnezeul celor vii, nu al celor morți. Morții sunt acoperiți de muște, care se înmulțesc și devin tot mai multe.

Așa se întâmplă când un bărbat bea pentru prima dată, fumează prima țigară, spune prima minciună, își înșeală pentru prima dată soția; sau când soția își înșeală soțul sau face alte lucruri care sunt pe dos: atunci este ca și cum i-ar înțepa o muscă. Răul se înmulțește, murdăria crește, deoarece sufletul lor este mort în interior. Duhurile rele intră în acțiune și cauzează ba una, ba alta, pentru că au

făcut un lucru pe dos.

O, Dumnezeule, ajută-i să se întoarcă și să ajungă la viață! Fie ca ei să se ridice, iar îngerii să se pogoare ca să primească Darul Vieții veșnice, Doamne, și să meargă din biruință în biruință. Îngăduie aceasta, Tată.

În seara aceasta ne îndepărtăm de grijile lumii acesteia, pentru că Dumnezeu ne-a avertizat că timpul este aproape și Isus se va întoarce pe pământ.

Fie ca marele Duh Sfânt să ne dăruiască în seara aceasta, viața veșnică pe care o dorim. Îngăduie aceasta, Doamne. Dăruiește-ne aceste binecuvântări pentru că Ți le cerem în Numele Domnului Isus Hristos. Dorim să rămânem cu capetele plecate.

Bărbații înțelepți de atunci, au urmat Lumina până au ajuns la Lumina desăvârșită. Fie ca și lumina micuță, din seara aceasta, care v-a îndemnat să ridicați mâna, să vă conducă și pe voi spre Lumina desăvârșită. Să ne ridicăm cu toții pentru o slujbă de dedicare lui Dumnezeu.

Dorim ca în seara aceasta să facem din inima noastră o locuință pentru Hristos. Gândiți-vă la povestirea mea cu vagabondul acela și țineți minte că astăzi, Isus Hristos este la fel ca vagabondul acela. Așa este. El a fost ca un vagabond.

O, desigur, noi spunem: „Bine, dar noi Îl slujim!” Desigur, dar El nu este în strălucirea și sclipirea aceasta. Cu siguranță, nu! El a trebuit să moară pentru a vă aduce, nu o păpușă, ci Viața veșnică. Da, a trebuit să moară ca să poată ajunge la voi, pentru că aceasta era singura cale. El a putut veni aici pe pământ și a fost un Om desăvârșit, ca să vă poată primi, dar nu a fost suficient atâta, ci a trebuit să moară pentru a vă da Darul lui Dumnezeu. Da, așa cum vagabondul acela a trebuit să moară pentru a duce păpușa la fetița lui, tot așa a trebuit să moară Hristos, pentru a-L aduce pe Dumnezeu la voi. De aceea dorim să-L primim în seara aceasta. Cred că în timp ce stăm cu capetele plecate, dorim cu toții să ridicăm

măinile spre Dumnezeu și să-l dăruim Lui întreaga noastră viață.

O, Dumnezeule milostiv, noi dorim darurile Tale. În timpul acesta, al Crăciunului, eu pot vedea strălucirea și sclipirea din jur, și mă gândesc la cuvintele spuse de Tine în Biblie, referitor la epoca bisericii Laodicea, când ești scos afară. Da, Tu ai fost refuzat și ai ajuns un străin pentru Biserica și poporul Tău. Străinul este un om care a fost alungat. Ei nu Te vor, Doamne, ci Te-au părăsit ca pe acel vagabond. O, dar cu toate acestea, Tu Te-ai dus și ai murit pentru a ne aduce Darul lui Dumnezeu pe care Îl primim cu smerenie.

Doamne, Te rog să ne umpli inima și viața și începând din seara aceasta și să ne iei de partea Ta, căci dorim să-Ți aparținem în întregime.

Primește-mă, Doamne, căci sunt o mulțime de greșeli pe care le-am făcut în viața mea.

Dumnezeule iubit, în timp ce stau în locul acesta sfânt, unde a fost predicată Evanghelia și unde Te-am putut vedea în Lumina cea mare care i-a luminat și pe magi, mă predau Ție pentru Crăciunul acesta, dar nu așa cum o face lumea: deschizând o pagină nouă, ci doresc să-L accept pe Fiul Tău; doresc să primesc Darul Tău, Doamne. Vreau să-L primesc pe Hristos, Darul vieții veșnice. Da, Doamne, doresc să-L accept pentru mine, dar voi încerca să-i câștig și pe alții pentru El, de aceea, vino cu mine.

Fă-o pe femeia casnică, prietenoasă și smerită, ca să fie în stare să-i conducă și pe alții la Tine. Darul pe care i l-ai dat Tu, un duh gingaș, feminin, să fie văzut de vecinii ei, și să-i facă să dorească să fie ca ea.

Fă-l pe bărbatul care lucrează în atelier, indiferent cine este el, Doamne, să aibă o viață smerită ca a lui Hristos, pentru ca ceilalți s-o vadă.

Noi nu-i cunoaștem pe oamenii care mai sunt încă afară, dar dorim să nu părăsim niciodată această cale minunată și să ne întindem în toate părțile pentru a câștiga suflete. Dă-ne această abilitate, Doamne, și ajută-ne să avem o astfel de viață, încât și alții să dorească să trăiască așa, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

În timp ce vă plecați iarăși capetele, vă doresc un Crăciun fericit. Fie ca marele dar de Crăciun, primul și singurul, originalul, Isus Hristos, să fie primit în toate inimile. Fie ca Duhul Sfânt să vină și să vă dea daruri de la Dumnezeu, pentru a-L sluji; să vă dea un dar ca să aveți o viață mai bună. Aceasta este ceea ce-mi doresc eu. Aș vrea să am mai bine viața lui Hristos în mine, pentru a trăi plăcut Lui și biruitor, decât să am darul vindecării, al proorociei sau oricare alt dar. Dați-mi-L doar pe Isus. Lăsați-mă să am viața Lui; aceasta este tot ce vreau. Aș vrea să am o astfel de trăire, încât ceilalți să recunoască aceasta. Aceasta este dorința mea de Crăciun și mă rog ca Domnul să ne dea ceea ce dorește El.

Acum vrem să auzim un cuvânt spus de păstorul nostru, apoi vom încheia. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Ne vom revedea miercuri seara.

- Amin -